

PROTOKOL REŠEVANJA NASILNIH DEJANJ

Protokol ukrepanja je oblikovan glede na težo dejanj, ki jih delimo na:

- LAŽJA ENKRATNA,
- LAŽJA, PONAVLJAJOČA SE,
- TEŽJA in
- DEJANJA, KI NAREKUJEJO TAKOJŠNJO PRIJAVO POLICIJI OZ. DRUGIM USTREZNIM ORGANOM.

Pri reševanju nasilnih dejanj vse korake dogajanja beležimo (osebna oz. skupna evidenca, ki je hranjena v mapi pri šolski svetovalni službi).

LAŽJE ENKRATNO nasilno dejanje:

1. Na mestu samem in takoj prekinem nasilno dejanje.
2. Pogovorim se z vpletenimi učenci (lahko tudi med odmorom, po pouku).
3. Po potrebi se pogovorim o neustreznem vedenju s celotno skupino, razredom.
4. Naredim zapis v osebno evidenco.
5. Obvestim razrednika (če to nisem jaz).

LAŽJE, PONAVLJAJOČE SE nasilno dejanje:

1. Na mestu samem in takoj prekinem nasilno dejanje.
2. Opravim ločene pogovore z vpletenimi.
3. O dogajanju obvestim ŠSS in vodstvo (če tega ne stori ŠSS), starše, razrednika (če to nisem jaz).
4. Oblikujem zapis za »mapo zapisov nasilnih dejanj«:
  - kraj, čas in opis/ potek nasilnih dejanj,
  - vpletene osebe, priče.
5. V okviru oddelčnega aktiva izberemo vrsto in trajanje ukrepa (npr.: restitucija, spremljanje, povečan nadzor, prepovedi oz. odvzem bonitet, vključitev v delavnice, programe...).
6. V okviru oddelčnega aktiva ali podpornega tima se dogovorimo kdo, na kakšen način, kdaj, bo spremljal izvajanje ter uspešnost ukrepov (individualiziran vzgojni program).
7. Odločitve oz. vzgojni program predstavimo učencu in staršem ter vsem učiteljem oddelčnega aktiva.
8. Primer se zaključi, če so se ukrepi izkazali za ustrezne in se nasilno dejanje ne ponavlja več.
9. * V primeru, da isti učenec ali skupina učencev nasilno dejanje ponovi, takoj preidemo na 6. točko protokola za reševanje težjih nasilnih dejanj.

TEŽJE nasilno dejanje:

1. Na mestu samem in takoj prekinem nasilno dejanje.
2. Poskrbim za varnost vpletenih tako, da ponovitev ali nadaljevanje nasilja ni možna.
3. Obvestim ŠSS in vodstvo, starše, tim, razrednika.
  - * V primeru, da gre za nasilno dejanje, ki smo ga dolžni takoj prijaviti ustreznim organom (internetno nasilje, spolno nasilje in težje poškodbe), to opravi ŠSS/ vodstvo, na podlagi našega pričanja oz. zapisnika.

4. Opravim razgovor (ločeno z vsemi – tudi, če je več storilcev).
5. Oblikujem zapis za ŠSS in »mapo zapisov nasilnih dejanj« (kopija zapisnika).
6. V okviru oddelčnega aktiva izberemo vrsto in trajanje ukrepa (restitucija, spremljanje, povečan nadzor, prepovedi oz. odvzem bonitet, vključitev v delavnice, programe...) ter sprožimo takojšnji postopek za izrek vzgojnega ukrepa.
7. V okviru oddelčnega aktiva se dogovorimo kdo, na kakšen način, kdaj, bo spremljal izvajanje ter uspešnost ukrepov.
8. V timu organiziramo srečanje s starši, ki mu po potrebi prisostvujejo tudi ŠSS in vodstvo.
9. Primer se zaključi, če so se ukrepi izkazali za ustrezne in se nasilno dejanje ne ponovi več.

K lažjemu nasilju štejemo dejanja, ki ne povzročajo dolgotrajnih posledic, so storjena nenamerno in enkratno.

Vsa ostala dejanja, vključno z verbalizmom, so obravnavana enako resno in dosledno.

Pri izvajanju protokola je učiteljem lahko v oporo podporni tim, če je to potrebno.

Pripravile: V. Kuštrin, Nataša L. Kozlovič, Irena Žerjal, Katarina Petrič